ŠKOLÁK

ZŠ T. G. Masaryka
a MŠ Dolní Bousov

Číslo 2
Ročník sedmý 2013
Školní rok 2013/14

Vánoční speciál

Vánoce

Vánoční atmosféra je velice příjemná. Všude je všechno vyzdobené, upravené a připravené na dlouho očekávaný Štědrý den. V ulicích měst svítí pestrobarevné žárovičky, které dělají dojem, jako by byl jasný den. Podíváte-li se ovšem nahoru na temné nebe, které je posázeno tisíci jasných hvězd, a měsíc, přes který občas přejde nějaký ten mrak, vidíte, že je tmavá noc. Když se rozhlídnete kolem sebe, vidíte domy, z jejichž střech visí rampouchy, třpytí se jako ranní rosa, a osvětlená okna, ve kterých můžete spatřit překrásně ozdobený vánoční stromeček, kolem něhož pobíhají rozveselené děti. Je ticho. Je slyšet jen jemná tlumená hudba, kterou občas přeruší veselý výkřik. Najednou kolem Vás poletují lehké bílé sněhové vločky. Zatím jenom tu a tam, ale po chvíli jste zahaleni do bílého závoje. Vánoční atmosféra v ulicích je zvláštní. Stačí se jen zamyslet nad tím, kde vlastně jste a co děláte. *Gábina Víchová, 9. tř.*

Vánoce

Michaela Palounková

Vánoce, ten krásný svátek
bez samoty, smutku, hádek
se spoustou radosti a lásky,
po nich zmizí všechny vrásky.

Každý dárky koupit běží,
lidé radují se, sněží.
Když děti dostanou nové sáňky,
hned začnou jejich radovánky.

Když Vánoce opustí nás,
těším se, až přijdou zas.
A na Štědrý den
vykvete vánoční kouzlo v nás.

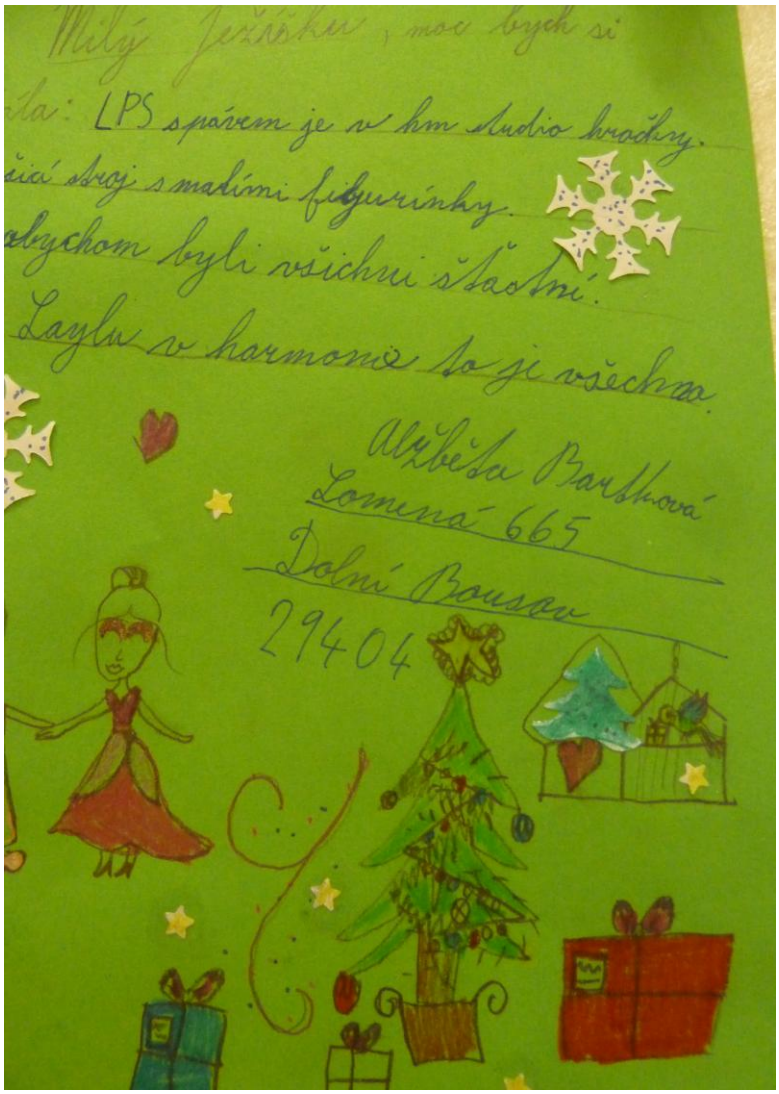

Vánoční sen

Byl štědrý den a malá Martinka se už nemohla dočkat večera. Celý den nevěděla, co má dělat. Přemýšlela, co dostane od Ježíška, a jak večer plný překvapení proběhne. Maminka jí proto dala nějakou práci, aby se nenudila a rychle jí to uteklo. Když se blížil večer a začalo se stmívat, Martinka chtěla seběhnout schody, ale špatně došlápla na třetím schodu a spadla na zem. Začala plakat a pokoušela se dostat na nohy, ale nešlo to. Maminka Martinku slyšela a běžela jí na pomoc. Myslela si, že to za chvilku přejde, ale Martinka se stále nemohla ani pohnout. Tatínek odnesl Martinku do auta a maminka si vedle ní sedla a utěšovala ji. Tatínek jel, jak nejrychleji mohl. Když se dostali v nemocnice na řadu, pan doktor jim řekl, že Martinka má vymknutý kotník a něco zlomeného. Martinku si nechali v nemocnici, že ji musí operovat. Velmi se bála, ale maminka tam s ní zůstala, takže byla o něco klidnější. Tatínek zajel domů pro dárky a Martinka dostala vše, co si přála. Náhle slyšela maminčin hlas: „Martinko, probuď se, je Štědrý den.“ Martinka si oddychla. Teď už věděla, že to byl pouze sen. Běžela za maminkou, ale po schodech šla velmi opatrně. Podívala se na calendar. Bylo 24. prosince. Celý den rychle utekl a večer pod stromečkem našla opravdu to, co si přála.

Denisa Havlová, 8. tř.

Vánoce bez sněhu

„Dva týdny do Vánoc a sníh nikde, ach jo!“ říká si Honza. „Neboj, určitě napadne, ale teď pojď, půjdeme koupit vánoční stromeček.“ Tak šli. V obchodě se stromečky byl výběr opravdu krásných stromků, ale buď byly moc velké nebo moc malé. Až najednou mi jeden padl do oka. Nebyl ani malý, ani moc velký, prostě tak akorát. „Tati, tati, tenhle se mi líbí nejvíc!“ zakřičel jsem. Tak ho tedy koupili, naložili a jeli. Doma pomohli mamince s cukrovím. Druhý den se Honza vzbudil a koukl se z okna. A vidí zasněženou krajinu. „Sněží!“ vykřikl „tak přece jenom napadl sníh! Stačilo jenom počkat!“

Jan Oláh, 6. A

Štědrý den trochu jinak

Vzbudím se a kouknu se do kalendáře. Je 24. prosince, což znamená, že je Štědrý den. Rychle se obléknu a běžím si vzít dolů aspoň trošku cukroví, protože vůbec nemám hlad, jdu pozdravit do ložnice rodiče a jedu ke koním. Vyčistím, nasedlám a hurá do sedla. Jezdila jsem asi dvě hodiny a šla jsem odsedlat. Ještě jsem si vzala Weidy na vodítko a dělala s ní přirozenou komunikaci, což jsou jakoby cirkusové kousky. Byly asi čtyři hodiny odpoledne a já si řekla, že do večeře je ještě daleko a lehla jsem si do slámy. Koukala jsem na oblohu. Padala hvězda. Přála jsem si, aby moje klisna Weidy začala mluvit. A co se mi nestalo! Byla jsem tak unavená, že jsem na slámě usnula. Najednou slyším: „Honem, vstávej! Nebo prošvihneš štědrovečerní večeři!“ Rychle vstanu a koukám, kde stojí maminka, ale jsou tu jenom koně. A povídám si: „To se mi asi jen zdálo.“ A slyším: „ Ne, nezdálo.“ A vtom vidím, jak Weidy mluví. Říkám si v duchu: „ Ono se mi to přání splnilo.“ Lekla jsem se a začala ječet. Tatínek vyšel z domu a volal na mě: „Co se ti stalo? Jsi v pořádku?“ A já povídám: „ Ano, jsem, jenom jsem se lekla myši.“ Zalhala jsem, protože vím, že by mi nevěřil. A kdyby to rodiče zjistili, určitě by Weidy prodali na nějaké výzkumy. Nechala jsem si to pro sebe a šla jsem se navečeřet a rozbalit dárky. S Weidy jsem si začala povídat a staly se z nás nejlepší kamarádky.

Eliška Svobodová, 6. B

Vánoční zázrak

Byla holčička, jmenovala se Anička a bylo jí sedm let. Její rodina byla chudá a žila v rozpadlém domku u nádraží. Ale byla moc šťastná, protože měla velkou rodinu, která bydlela s ní a se vším jí pomáhala. A jako každé dítě se těšila na Vánoce, i když byly jiné, než měly ostatní děti. Anička minulé Vánoce dostala čokoládu a koníka vyřezaného ze dřeva. Její spolužačka Dita byla naopak bohatá a bydlela ve velikém moderním domě. Vždy dostávala překrásné hračky a chodila v hezkém oblečení. Anička jí to záviděla. Dita byla na Aničku ošklivá, nadávala jí a smála se jí. Anička ale měla kamarádku Míšu, která na tom byla podobně jako ona. Spolu chodily po zasněžených ulicích a povídaly si. Jednou spatřily anděla s velikými křídly a bílými šaty. Dívky strnuly a nezmohly se na slovo. Anděl na ně promluvil. Řekl jim, že zítra o půlnoci sem mají přijít. Slíbil, že když přijdou, ony a jejich rodiny se budou mít líp. Děvčata byla udivená, ale řekla si, že andělovu nabídku přijmou. Když dívky vyšly z parku, uviděly Ditu a její kamarády. Dita je spatřila a navedla kluky, aby na ně začali házet sněhové koule. Anička s Míšou se daly na útěk, ale kluci běželi za nimi. Holky se schovaly ve starém domě na kraji ulice. Brzy se klukům ztratily z očí. Anička s Míšou už byly téměř doma, a tak se rozloučily. Když přiběhla Anička domů, svlékla si bundu, sedla ke stolu a vyprávěla všem o svém zážitku. Rodiče jí ale neuvěřili, jenom babička Miluška jí věřila a řekla, že se tam s ní půjde podívat. Potom šla Anička spát. Ráno vyskočila z postele a šla se nasnídat a učesat. Pak šla za Míšou, stavěly sněhuláka a klouzaly se po ledě. Potom nastal večer a Anička s Míšou se vrátily domů. Tam už na Aničku čekala večeře. Když dojedla, ozdobila vánoční stromeček a pak šla do svého pokoje. Když se vrátila, pod stromečkem byly dárky. Hned je začala všem rozdávat, a když nastala půlnoc, vydaly se Anička, Míša a babička do parku. Když prošly brankou uprostřed parku, uviděly dvě nádherné květiny. Dívky i babička se podivily a řekly si: „Květiny v zimě?“ Potom jim to celé došlo. Míša si myslela, že když dají květiny do vázy a budou se o ně starat, stane se to, co anděl slíbil. A tak když se vrátily domů, Anička hned popadla vázu, naplnila ji vodou a květinu do ní dala. Rodiče se divili, kde ji vzala, a ona jim znova všechno vysvětlila. Potom už jí uvěřili. Ráno, zrovna když Anička snídala, přiběhl domů tatínek a řekl, že si našel práci. Od toho okamžiku bylo Aniččině rodině jen líp a Míšina rodina se také měla dobře. Od té doby dívky už vždy věřily na zázraky.

Eliška Žáčková, 6. B

Zlatá rybka

Jednoho vánočního dne šel Aleš na ryby pro vánočního kapra. Seděl tam už pěknou hodinu a kapr nikde. Vtom něco ťuklo do návnady. Aleš tahal a tahal a vytáhl krásnou zlatou rybku. Rybka mu jasně řekla: „Pusť mě a splním ti tři přání.“ Aleš odpověděl: „Mě bude stačit, když budou všichni okolo hodní a budou se mít rádi.“ „Tak dobře, splním ti tvé přání. A teď mě pusť.“ Aleš jí dal pusu na rozloučenou a poděkoval. Rybka si dál plavala v rybníčku a Aleš byl rád, že se mají všichni rádi. S velikou radostí rozbaloval dárky, které dostal od Ježíška.

Milan Žáček, 6.B

Mikuláš
Petr Bartoň
Miroslav Buriánek

Mikuláš je starý děda,
říká dětem běda, běda.
Nosí berlu, krásný plášť,
vousy dlouhé teď to máš.
Budete-li zlobit,
čert vás bude honit.
Máme taky andílka,
s nimi vás čeká nadílka.

Mikuláš
Monika Pechanová
Diana Vitmajerová

U nás chodí Mikuláš,
nosí berlu, krásný plášť.
Chodí jeden nebo dva,
jednomu nos zamrzá.
Chodí večer, v noci šedé,
čert má obě nohy levé.

Čerti
Jakub Kyzivát

Čertíci, Bertíci,
už za vámi jdou.
Třeste se, děti, třeste se,
než si vás odnesou.

Zima
Daniel Verecký

Padá sníh, padá sníh,
už jedeme na saních.
Sněhuláci mávají
a rampouchy padají.

Tváře naše mrazem pálí,
mamka doma těsto válí.
Budeme péct perníčky,
pro malé dětičky.

Co tvořili čtvrťáci

Prosinec
Petr Bartoň
MiroslavBuriánek

Prosinec je bílý,
ale nám se líbí.
Koulujem se, koulujem
a ze svahu bobujem.
Zimní časy užíváme,
na školu teď nemyslíme.

Pohádkové Vánoce
Natálie Dvořáková
Denisa Kodriková

Štědrý den je krásný
svátek,
Pojedeme do pohádek.
Tam potkáme čertíka,
maličkého lumpíka.

Pojedeme o kus dál,
kam se ještě podívám?
Koukám, koukám do dále,
vidím jenom korále.

Ztratil je tam andílek,
lítá jako motýlek.
Hledí na nás z výšky dolů,
pak letí zas zpátky domů.

Mikuláš a Anděl

Bylo šestého prosince, krásný zasněžený den a venku zvonily zvony. Náhle někdo zaťukal na dveře. Já jsem zalezl pod postel a vyčkával, až maminka otevře dveře. Maminka šla otevřít a slyším jen, jak mě volá dolů. Pomaličku kráčím dolů. Maminka mi šla naproti. Věděla, že se bojím. Hodně jsem se bál. Sejdeme dolů po schodech a já vidím anděla a pak se objeví i Mikuláš. Ale čert nikde. Asi v pekle došli. Řekl jsem básničku, dostal cukroví a oni odešli . Po jejich odchodu mi maminka prozradila, že jim řekla, ať čerta nechají za dveřmi. Věděla, že se hodně bojím. Mám ji rád.

Lukáš Rosecký, 6. B

Vánoční hvězda

Michal Pažout

Byla jednou jedna hvězda,
nejkrásnější ze všech se zdá.
Jak jsem na ni koukala,
hvězda dolů padala.

Překrásně se třpytila,
na cestu si svítila.
Volám na ni: „Hvězdičko,
posviť na mě maličko!“

Hvězdička mě světlem zalila,
až domů na mě svítila.
U domu jsem se s ní rozloučil,
nakonec jsem ji poprosil.
Splň přání i jiným dětem,
proleť šťastně celým světem!

Vánoční štěstí

Byla jednou jedna holčička jménem Lucy. Byla hodná, ve vesnici velmi oblíbená a ve škole velmi šikovná. Lucy milovala zvířata a moc si od Ježíška přála koťátko. A tak se rozhodla, že napíše dopis Ježíškovi. V dopise stálo: „Milý Ježíšku, jak se máš? Já dobře a mám velké přání. Ježíšku, moc tě prosím, přines mi koťátko.” Lucy dala dopis za okno a za pár dní dostala odpověď: „Ahoj Lucy, pozítří už jsou Vánoce a já už to asi do „Říše snů“ nestihnu. Ahoj, Ježíšek.“ Když si Lucy dopis přečetla, byla velmi smutná. Konečně nastal den Vánoc a Lucy byla pořád velmi smutná, což na Vánoce nebývá. Že je Lucy smutná, už si všimli i její rodiče a byli velmi udiveni. Tatínek volá na Lucy: „Lucy, Lucy večeře!“ Lucy šla ze schodů se sklopenou hlavou. Maminka rozprostřela do vánočního stylu a pustila koledy. Maminka se rozhodla, že si Lucy může jeden dárek rozbalit před večeří. A tak se Lucy rozběhla k největšímu dárku, který tam byl. Když dárek rozbalila, rozzářily se jí oči, když ve velkém košíku uslyšela mňoukat malé mourovaté koťátko. Lucy byla tím nejšťastnějším dítětem na zemi.

Hana Lochmanová, 6. A

Vánoce

Ladislav Zítka

Svítí, svítí stromeček,
košík plný vánoček.
Venku padá bílý sníh,
kopec jsem sjel na saních.

Dobrý řízek v kuchyni,
byl cítit až v předsíni.
A k němu byl z brambor salát,
ten já mám tak strašně moc rád.

Pod stromečkem plno dárků,
pro bratránka pár auťáčků.
Kdo Vánoce nemá rád,
ten není můj kamarád.

Štědrý den v nemocnici

Jednoho dne zrovna v den Vánoc jsem se probudila a podívala jsem se z okna. Venku jsem uviděla čerstvě napadaný krásně bílý sníh. Rozhodla jsem se tedy, že si vezmu bráchu a půjdeme spolu sáňkovat. Vstala jsem z postele a šla dolů do kuchyně na snídani. Tam jsem pověděla svůj nápad mamce a bráchovi. Mamka i brácha s tím souhlasili a hned po snídani jsme se s bráchou vydali sáňkovat na blízký kopec. S sebou jsme si vzali sáňky a taky našeho pejska jménem Flíček. Cesta nám ubíhala rychle, a než jsme se nadáli, byli jsme na kopci. Brácha se se sáňkami rozeběhl na kopec a já a Flíček jsme se rozeběhli za ním. Než jsem se nadála, brácha už jednou kopec sjel. Pak se mě zeptal, jestli nepojedeme spolu a Flíčka vezmeme s sebou. Já souhlasila, sedli jsme si na sáně a Flíčka jsme si dali mezi sebe. Rozjeli jsme se, ale neviděli jsme, že jedeme na skokánek. Na skokánku sáňky nadskočily a já ze sáněk vypadla. Brácha a Flíček jeli dál, ale nekoukali dopředu a narazili do stromu. Naštěstí se jim nic nestalo, ale já, když jsem se zvedala, nemohla jsem došlápnou na pravou nohu. Brácha mi běžel na pomoc, řekl mi, že to bude asi naražená či zlomená noha, a tak zavolal Flíčka, aby přitáhl sáňky. Na sáňky jsme si sedla a brácha s Flíčkem mě dotáhli až domů. Doma mi mamka zavolala doktora a ptala se ho, jestli můžeme přijet do nemocnice, že mám asi zlomenou nohu. Pan doktor souhlasil, a když jsme tam přijeli, tak mě sestřička odvezla rychle k panu doktorovi. Pan doktor říkal, že to není zlomenina, ale je to jenom zvrknutý kotník, takže můžu zůstat o Vánocích doma a nemusím ležet v nemocnici. Sestřička to tedy řekla mamince a bráchovi. Oba dva se z toho radovali a mohli jsme jet domů. Nakonec se tem Štědrý den vydařil a Ježíšek nám přinesl spoustu pěkných dárků. Mezi dárky ležely také pěkné nové sáňky.

Adéla Nosková, 8.tř.

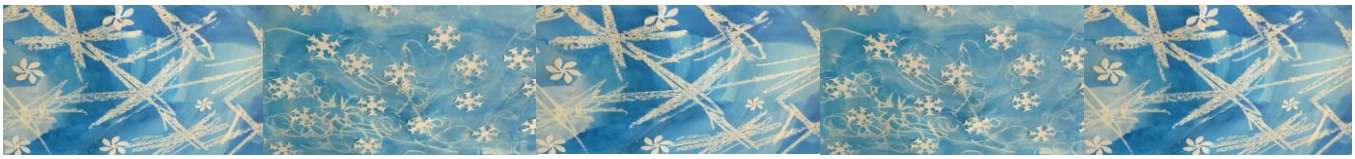

Zimní čas

Jednoho dne začalo chumelit, všechny zvířátka se radovala z té nádhery, až na Lucy, bílou srnku, která nemá ráda Vánoce, protože je sama a nikoho nemá. Tak se rozhodla, že už nic mít ráda nebude. Lucy žije na Západní ulici i s jinými zvířaty. Domeček už ozdobila vánočními světýlky, ale pořád se cítila osamělá. Jednoho dne před Vánocemi přišla do vesnice Alice Silná, králičí slečna. Říkali jí Ali. Přestěhovala se do Západní ulice, protože se v její vesnici cítila zrovna tak osamělá jako Lucy. Neměla kam jít, a tak zazvonila u srnky Lucy. „Dobrý den“ řekla Ali. „Ahoj,“ odpověděla jí Lucy. „Mohla bych se u tebe zabydlit?“ prosila Ali. Lucy na to odpověděla „Ne, jdi pryč,“ a silně bouchla dveřmi. Alice se rozbrečela a vzlykala. Pochvíli Lucy otevřela dveře a zeptala se: „Co ti je?“ Ali na to odpověděla: „Je mi zima a nikdo mě nechce pustit domů,“ vzlykala. Lucy se zamyslela a po chvíli jí sdělila: „Tak pojď ke mně, ale jen na pár dní, pak si budeš muset poradit sama.“ A tak se Ali zabydlela u Lucy. Pak jí Lucy dala kabátek a teplý čaj a začala si s ní povídat. Povídaly si až do večera. Lucy si pak všimla, že je večer, a tak začala přichystávat večeři. Uvařila salát z mrkve a dala to na stůl. „ Mňam, to je dobrota,“ řekla Ali. „Děkuji, taky myslím,“ odpověděla Lucy. Po večeři jí připravila postel a sdělila jí, že už se jde spát. Když obě ulehly, tak si Lucy v duchu řekla: „To byl ale krásný den, konečně se cítím šťastná.“ A s krásnými vzpomínkami na den usnula. Ráno se obě probudily a byl Štědrý den. Začaly spolu připravovat vánoční cukroví a najednou vzpomněly na vánoční stromek. Lucy se zastavila a řekla: „Ne, my jsme zapomněly na vánoční stromek,“ a dala se do pláče. „ Neboj se, tak pro strom dojdeme do lesa,“ uklidňovala ji Ali. Sehnaly ho? Ani nemusely pospíchat. Ali poprosila kamarády, aby jim pomohli, a před domem už je strom. „ Jé, děkuji vám moc,“ poděkovala Lucy a vše se stihlo, navečer bylo vše hotovo. A co to slyší? „Crrr,“ Ježíšek je tu! Lucy a Ali dostaly hodně dárků, ale jeden dárek je potěšil nejvíce obě dvě. Dostaly přátelství. To je potěšilo a zůstalo jim až na věky.

Tereza Sudíková, 6. A

Znáte vánoční postavičky?

Svatá Barbora

V českých zemích chodily večer před svátkem sv. Barbory (4. prosince) dívky bíle oděné. Buď pouze mlčely nebo nahlas pronášely říkání nebo i zpívaly písně. Přitom nadělovaly drobné dárky dětem. Zvyk zanikal již před 1. světovou válkou, ale v některých místech se dochoval dodnes.

Svatá Lucie

Svatá Lucie je patronkou slepých a pomocnicí při očních nemocech. Oslavovaná je 13. prosince. Pocházela z bohaté rodiny, ale všechen svůj majetek a věno rozdala chudým. Stejně jako jiným svatým se i jí stal zázrak, když si vydloubla oči ony jí zázrakem dorostly (Pana Marie jí je seslala). Lucky chodily po domech, nosily bílé hábity, měly dlouhý špičatý nos a v ruce držely metličku. Většinou byly zlé na děti a vymetaly v domě všechny kouty. Bylo lepší se jim vyhnout.

Vymaluj si Lucku!

Anděl

Anděl je nadpřirozená bytost, která se vyskytuje v bibli. Podle bible sdělil archanděl Gabriel Josefovi, že se mu narodí syn (Ježíš). Archanděl Gabriel také zachránil Ježíše před králem Herodersem, který ho chtěl zabít. Anděl také doprovází Mikuláše, aby obdaroval hodné děti. Jinak existují také andělé strážní, které má každý z nás. Oni nás chrání před nebezpečím a jinými nástrahami života. Lidé se k nim také modlí. Tady je jedna modlitba:

Andělíčku, můj strážníčku,
opatruj mi mou dušičku,
opatruj ji ve dne v noci,
od škody a od zlé moci.
Andělíčku, strážce můj,
tělo, duši, opatruj.

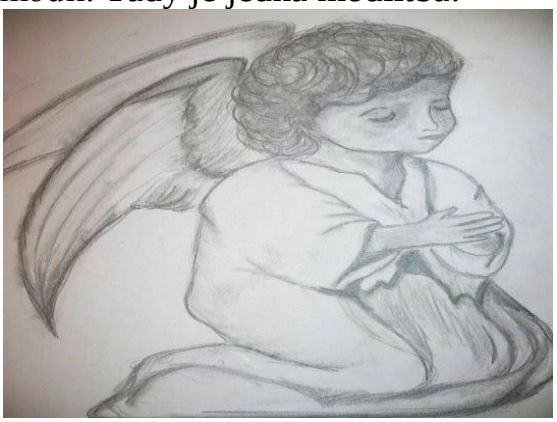

Mikuláš

Svatý Mikuláš se stal se svou velikou štědrostí a zachraňováním nespravedlivě obviněných nejoblíbenější postavou adventu. Říkalo se, že uměl dělat i zázraky. Dnes chodí obvykle s čertem a andělem a zjišťuje, jestli byly děti hodné nebo zlobily. Pokud zlobily, čert je odnese do pekla, když byly hodné, dostanou od anděla něco dobrého. Mikuláš je oblečen do bíločerveného pláště, má špičatou čepici a v ruce drží hůl.

Vymaluj si Mikulajdu!

Malý mikulášský testík

1. Mikulášské čepici se říká:

a) ušanka

b) čelenka

c) mitra

2. Mikuláš se narodil:

a) 6. prosince

b) 6. listopadu

c) 24. prosince

3. Mikuláš chodí:

a) 5. prosince

b) 6. prosince

c) 7. prosince

4. Mikulášově holi se říká:

a) berle

b) berla

c) spirálová hůl

5. Svatá Lucie :

a) … noci upije a dne nepřidá.

b) … je královnou noci.

c) … je královnou dne.

6. Barborka je:

a) bíle oděná postava s dárky

b) uříznutá větvička třešně

c) ptáček zpívající jen oVánocích

7. Anděl je:

a) část Prahy

b) prostředník mezi bohem a člověkem

c) hudební cena

Čert

V českém folklóru je čert pohádková bytost žijící v pekle. Má rohy, ocas, kopyto a je „přičmoudlá“. Peklo opouští, aby získala duše hříšníků. Většinou se je snaží získat formou úpisu. Nabídne člověku na určitou dobu služby nebo výhody, ale ten mu musí vlastní krví upsat svou duši. Když určená lhůta vyprší, čert přijde k člověku a odnese jeho duši do pekla. Tam také odnáší duše zlých a hříšných lidí, které budou na věky věků mučeny. V pekle jsou podle pohádkových tradic duše váženy. To jen pro jistotu, aby nedošlo k nějaké chybě. Řada pohádek je na záměně zlé duše za dobrou založena. A čistým duším se opustit peklo, i přes odpor pekelných mocností, vždy podaří. Čert obvykle doprovází Mikuláše, aby hříšníky strčil do pytle a odnesl do pekla.

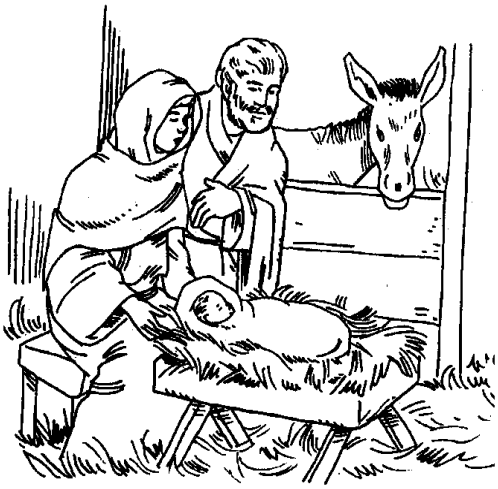

Ježíšek

Tradice, že dárky nosí Ježíšek, se vyskytuje ve středoevropských zemích: v Česku, Maďarsku, jižním Německu, Rakousku, na Slovensku a ve Švýcarsku. V jiných zemích vystupuje v podobné roli např. Santa Claus, Děda Mráz, ve Finsku Joulupukki, Jultomten ve Švédsku nebo Père Noël ve Francii. Tradice Ježíška je velmi silná a zatím odolává všem cizím vlivům. Santa Claus je symbolem Vánoc především v USA. V rodinách Ježíšek „roznáší“ dárky tak, že po štědrovečerní večeři odejde celá rodina z pokoje, ve kterém se nachází vánoční stromeček, po zazvonění zvonečku následuje příchod celé rodiny do místnosti, kde se začínají společně rozbalovat vánoční dárky (oproti západním zemím, kde se dárky rozbalují až ráno).

zpracovala Eliška Žáčková, 6. B

Výsledky Mikulášského testíku:
1c, 2a, 3a, 4b, 5ab, 6ab, 7abc

Proč?

Proč dárky? Vánoce bez dárků by pro mnohé z nás nebyly těmi pravými Vánocemi. Dárky se ale staly nedílnou součástí Vánoc až v 19. století. Dříve dostávaly dárky služebnictvo a domácí chasa v podobě ošacení, jídla a malých finančních částek. Do 16. století mívaly vánoční dárky dokonce často charakter úplatků a občas bývaly vymáhány i násilím. V dnešní době jsou dárky považovány i za projev lásky k druhým.

Proč K + M+ B? Podle tradic počáteční písmena tří králů mudrců (Kašpar, Melichar, Baltazar), kteří se přišli do Betléma poklonit Ježíškovi, nad vchody domů se píší 6.ledna. Začáteční písmena králů mohla znamenat latinské požehnání a letopočet u písmen znamenal počátek nového roku. Na vrata vesnických stavení o svátku Tří králů od 17. století psal kněz nebo učitel. Za tuto službu dostávali v každé chalupě tříkrálovou výslužku.

Proč chlév? Ne všichni se chtěli smířit s tím, že se Ježíšek narodil ve stání pro dobytek. Vždyť chlév tvořily čtyři zdi a střecha z trámů a slaměných došků. Byl tmavý, špinavý a špatně větraný. Proto si každý domýšlel, že se Ježíšek narodil v hostinci.

Proč betlémská hvězda?
Ve starověku byly hvězdy pokládány za mocné nebeské bytosti, které mohou ovlivňovat osudy lidí. Objevení se hvězdy na obloze bylo ve všech kulturách považováno za předzvěst důležité události. Je pokládána za zázračný projev božské vůle, ale bývá spojována i s řadou různých astronomických jevů, např. s kometami, novami, meteority. Když se Ježíšek narodil, vyšla nad Betlémem zářící hvězda.

Bára Nožířová, 8. tř.

Jak se slaví Vánoce na Ukrajině

Ukrajina patří mezi nejpravoslavnější země na světě. Pravoslavní se nikdy nevzdali užívání juliánského kalendáře, a tak Vánoce slaví 7. ledna. Ten představuje čtrnáctidenní posun od kalendáře gregoriánského. Štědrý večer se na Ukrajině nazývá Sviaty Vechir (Svatý Večer), a nebo také Sviata Vecheria (Svatá Večeře). Svatá Večeře by měla obsahovat nejméně dvanáct pokrmů. Na stole by neměla chybět Kutia, chutný dezert připravovaný z máku, pšenice, kandovaného ovoce, medu a ořechů. V každé rodině mají stromeček a dárky, podobné těm českým, přináší Děda Mráz. Novoročně-vánoční čas na Ukrajině trvá prvních dvacet dní až do svátku svatého Jana Křtitele. Během večera, kterému se říká Melančin, se zpívají písně, podobné koledám, tzv. štědrivky**.** Připravuje se také druhá Svatá večeře - méně bohatá. Dnes už tato tradice přežívá jenom na vesničkách. 14. ledna nastává svátek svatého Vasyľa a také příchod Nového roku podle starého juliánského kalendáře. Běžně se mu říká "starý nový rok"**.** Obětuje se prase a uspořádá se zabijačka. Vánoční svátky končí až 19. ledna svátkem svatého Jana Křtitele (Ivana Chrestyteľa), který navazuje na biblický příběh Ježíšova křtu v řece Jordán. V kostelech anebo na březích řek se světí voda, věřící Ukrajinci si ji odnášejí domů. Posvěcená voda má člověka chránit před různými nemocemi, proto se celý rok pečlivě uchovává a používá se jen v těch nejnutnějších případech.

Naše rodina žije v Čechách už dlouho, a tak slavíme i tradiční české Vánoce. Máme stromeček, dostáváme dárky, jíme kapra, řízky a bramborový salát a pečeme cukroví. Druhé „Vánoce“ máme 7. ledna. Opět usedáme ke slavnostní večeři, která by měla mít dvanáct chodů, ale maminka jich připravuje méně. V některých rodinách dostávají děti zase dárečky, tentokrát už menší. V tento slavnostní den jíme typické ukrajinské speciality, například brambory smíchané se zelím a fazolemi, k tomu se přikusuje chleba. Ten musíme sníst do posledního drobku.

Saša Havrylyuk, 6. B

Ochutnejte

Kuťja - pšeničný nákyp

<u>Připravíme si:</u> 1 špetka soli, 500 g pšenice**,** 100 g medu, 50 g máku ,50 g másla, 50 g ořech

<u>Postup:</u> Pšenici namočíme na 24 hodin do 1,5 l studené vody. Ve stejné vodě, jen nepatrně osolené, pšenici vaříme doměkka. Přimícháme med, mletý mák a nastrouhané ořechy. Kuťju rozdělíme na porce, které omastíme rozpuštěným máslem. Pšeničný nákyp podáváme teplý.

Malá vánoční anketka

Jaký dárek byl pro vás ten nejlepší a ten nejhorší?

Přichází vánoční čas a všichni se už moc těšíme na Ježíška. Copak nám asi nadělí? Většinou si přejeme super hračky, např. chytré telephony, počítače, tablety… Ale nakonec se pod stromečkem objeví i tzv. měkké dárky - „měkouše"- např. ponožky, trička, spodní prádlo či rukavice…

Tomáš Mistalér: nejkrásnější – tablet, nepotěšily mě ponožky
Libor Rudavský: nejlepší byla hra na počítač, nepotěšil mě plyšák na hraní
Karolína Dubská: nejkrásnější byl mobilní telefon, nepotěšilo mě nové tričko
paní učitelka Pánková: nejkrásnější – kniha, nepotěší mě něco do kuchyně, abych nemusela vařit
Petr Ort: nejkrásnější – horské kolo, nikdy mě nepotěšil měkký dárek
Jakub Kalina: nejkrásnější – nový počítač, nepotěšila – zimní čepice
Pavel Urban: nejkrásnější - nový MP4, nepotěší mě kniha
Michaela Krzáková: nejkrásnější – notebook, nepotěšily – psací a malovací potřeby

ptal se Pavel Urban, 8. tř.

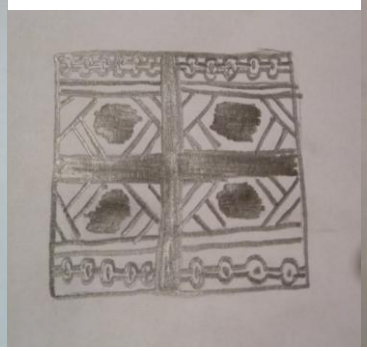
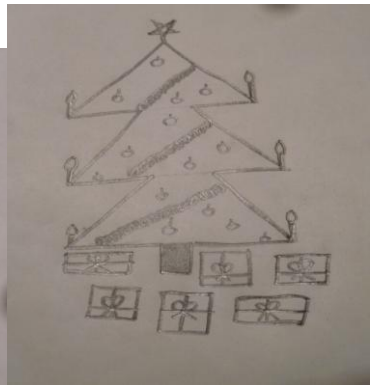

Stalo se vám někdy, že u vás doma někdo objevil schovaný dárek až po Vánocích?

pan učitel Lukáš Sedláček: Ano, objevil, byl jsem ho já. Objevil jsem Atlas světa a bylo to úžasné.
pan učitel Jiří Kužel: Ne, nikdo u nás dárek neobjevil.
paní učitelka Jitka Neumanová: Já už si na to vůbec nevzpomínám.
paní učitelka Lenka Dajčová: Ano, stalo se to, ale ne mě, byl to totiž dárek ode mě pro manžela. Zapomněla jsem, kam jsem dárek schovala, a po Vánocích jsem ho našla. Dala jsem ho manželovi a moc se mu líbil, byl rád, že má dárek navíc.

Je hezké dostat nějaký ten dáreček až po Vánocích, je to malé překvapení, které na vás číhá ve skříni, pod postelí anebo také v nějaké tajné skrýši, kterou máme nejspíš všichni. Doufáme, že dárky, které chcete vidět pod stromečkem, tam budou, a přejeme vám šťastné a veselé Vánoce.

vyzvídaly Kristína Kirajnová, Adéla Bernardová, 6. tř.

Vánoční rychlorozhovor

Také vás zajímá, jak naši jediní dva muži v učitelském sboru prožívají Vánoce? Nás ano, a tak jsme se zeptali panů učitelů Sedláčka a Kužela:

Na Vánoce borovici nebo smrk?
Kužel: borovice - Sedláček: smrk
Stromek umělý nebo živý?
Kužel: živý - Sedláček: jak kdy
Kapra nebo klobásu?
Kužel: klobásu - Sedláček: obojí
Nakupujete dárky včas nebo na poslední chvíli?
Kužel: včas - Sedláček: na poslední chvíli
Dostáváte raději oblečení nebo knihy?
Kužel: knihy - Sedláček: knihy
Dárky raději dostáváte nebo dáváte?
Kužel: obojí - Sedláček: dostávám
Zpíváte koledy?
Kužel: zpívám - Sedláček: zpívám
Pečete cukroví?
Kužel: peču - Sedláček: nepeču
Máte raději věnec klasický nebo moderní?
Kužel: klasický - Sedláček: klasický

Vyzvídaly Míša Palounková, Péťa Dědková, 6.B

Pozor! Velká vánoční soutěž!

Umíš fotografovat? Nebo alespoň držet v ruce foťák a mačkat spoušť? Pak je tato soutěž jako dělaná pro tebe. Tématem jsou, jak jinak, Vánoce. Soutěžit můžeš ve třech kategoriích: 1. vánoční foto "u stromečku" – v interiéru
2. příroda v prosinci
3. vtipné vánoční či silvestrovské foto

Můžeš soutěžit ve všech třech kategoriích, maximální počet předložených fotografií v jedné kategorii jsou tři. Fotky nahraj na USB disk a do 10. ledna přines do školy. Výherce čeká odměna a jeho foto bude otištěno v příštím čísle našeho časopisu a vystaveno na internetových stránkách školy.

I. M.

Vyrobte si, upečte si . . .

Adventní věnec

Jak vyrobit adventní věnec

Potřebujeme: slámový věnec, 4 svíčky, 4 bodce na svíčky, větvičky - nejlépe túje nebo smrkové, drátek, ozdoby - já používám usušená kolečka pomeranče a jablka, celou skořici, celý badyán, skořápky ořechů, třpytivé hvězdy, mašle

Postup: Vezmeme si korpus na věnec, zapíchneme drátek, postupně přikládáme větvičky a omotáváme drátkem. Nakonec drátek ustřihnu a zapíchnu do věnce. Věnec musí být pěkně huňatý. Svíčky upevníme do bodců a bodce zabodneme do věnce.

A teď můžeme zdobit !!

- Mezi svíčky přilepíme mašle.
- Na jedné straně přilepíme sušený pomeranč a jablko, totéž uděláme na protější.
- Na zbylé strany nalepíme badyán, skořici a na ni třpytivou hvězdu.
- Na pomeranč a jablko nalepíme skořápku oříšku a na ni třpytivou hvězdu.

Pokud se vám tento návod na adventní věnec líbil, můžete si ho vyrobit také.

Vyráběl Tomáš Míč, 6.B

Jak zabalit dárky

Co se děje v naší škole . . .

Víte, co je fantasy?

Ve středu 27. listopadu jsme byli na návštěvě v knihovně. Knihovnice paní Říhová nám vyprávěla něco o fantasy literatuře, abychom věděli, co je to fantasy a že je to čtení vhodné pro nás a starší čtenáře. Také jsme luštili tajemný nápis. Paní Říhová nás také informovala o čtenářské soutěži tříd, která se koná každý rok. Této akce se v jiných termínech zúčastnily i další třídy naší školy. *M. Palounková, 6.B*

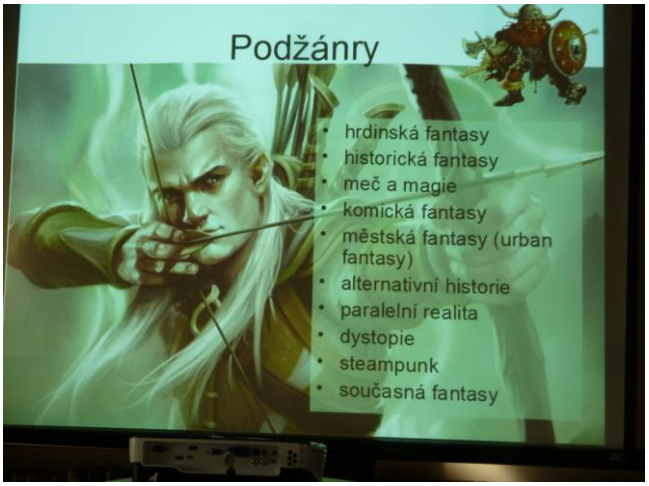

Hořká chuť čokolády

V hodinách přírodovědy, kdy jsme se učili o podnebných pásmech, jsme narazili na problémové otázky, které se týkají některých zemí v Africe, Asii, Americe. FAIRTRADE je značka, která je např. na čokoládě, ale i jiných výrobcích. Znamená to, že v různých zemích se na nich nepodílely svou prací děti. Fairtrade je spravedlivý obchod, který dává příležitost pěstitelům, řemeslníkům a zemědělcům v zemích Afriky, Asie, Ameriky, aby se uživili vlastní prací za důstojných podmínek. Fairtrade je založen na partnerství mezi výrobci na straně jedné a spotřebiteli na straně druhé. O osudech některých dětí z těchto zemí nám nedávno vyprávěl pan Jan Cindr. Nás příběhy dětí zaujaly, uvědomili jsme si důležité věci a víme, že pokud si koupíme výrobky s touto značkou, přispějeme dobré věci. *Klára Oudrnická, 5. tř.*

PŘÍBĚHY BEZPRÁVÍ – Měsíc filmu na školách

Vzdělávací program Jeden svět na školách, který realizuje společnost Člověk v tísni, přináší již šest let dokumentární filmy a další audiovizuální prostředky přibližující aktuální problémy současného světa. Pedagogové mohou využívat dokumentární filmy, didaktické i metodické pomůcky při výuce. Letos se do této akce zapojilo 661 základních a středních škol. V rámci této akce probíhají na školách vždy během listopadu projekce filmů o československých dějinách, zejména z období komunistického Československa, a besedy s pamětníky.

I na naší škole jsme se letos do této akce zapojili. Letošní projekt, určený žákům devátých tříd, byl celodenní. Nejdříve jsme zhlédli dokument Heleny Třeštíkové Hitler, Stalin a já, který se zabývá srovnáním dvou

totalitních režimů – fašismu a komunismu. Film odhaluje zločinnost fašistického a následně komunistického režimu a dospívá ke zjištění, že komunistický režim byl zrůdnější v tom, že trval mnohem déle a pracoval skrytě. Na tento film jsme navázali besedou. Vyprávění pana Jaroslava Bernarta na děti velice silně zapůsobilo, uvědomily si, že období komunistické totality mohlo zasáhnout každého, že mezi pronásledovanými byli zcela nevinní lidé a že následky nesly i jejich děti. Své postřehy a dojmy žáci pak zachytili ve svých krátkých zamyšleních. Posléze jsme pracovali s medailonky těch, kteří byli v období komunistické totality z politických důvodů vězněni. Žáci se touto cestou seznámili s policejními zápisy, fotografiemi, se zápisy z výslechů, mohli si přečíst dopisy, které psali věznění své rodině nebo které dostávali …
Zamýšleli se nad tím, jaká to tehdy byla doba, jak se asi lidem muselo žít, jak se museli cítit. Myslím si, že prakticky všichni pochopili zrůdnost obou totalitních režimů. *I. M.*

Stolování

V hodinách výchovy ke zdraví probíráme etiketu a nedávno jsme se učili o základech stolování. Vytvořili jsme si skupiny a každá skupina si vylosovala téma. Někteří si vylosovali štědrovečerní tabuli, jiní silvestrovskou večeři, další měli připravit velikonoční stůl, jiní oslavu babiččiných narozenim nebo narozenin dítěte ... Připravili jsme si prostírání tak, jak by to mělo v ten den vypadat. Byla to zajímavá a zábavná hodina. *Zuzka Nocarová, 7. tř.*

SPANÍ VE ŠKOLE

Když nám paní učitelka oznámila, že budeme spát ve škole, všichni se moc těšili. Já nebyla výjimkou. Ještě ten den jsem si zabalila pár věcí. Byla jsem nedočkavostí sama bez sebe. :D
Uplynulo pár dní a bylo to tady. KONEČNĚ ČTVRTEK! Vyučovací den sice proběhl, ale co. :D přeci jsme si ten den měli pořádně užít a učení nám dobrou náladu nezkazilo! ☺ Paní učitelka nám o odpoledních hodinách rozdala papírky s instrukcemi a soupisem věcí, které jsme si měli na večer vzít. Když škola skončila, všichni se řítili domů balit, popřípadě dobalit pár věcí. Já měla již vše předem připravené, takže jsem přihodila pár věciček a společně s dědou a babičkou, kteří mně vezli, se konečně vydala do školy. Ne byla jsem první, ale asi pátá v pořadí. Viděla jsem na zemi už žíněnky a na nich spacáky. Bylo mi jasné, že ty volné nebudou. Takže jsem počkala na holky, se kterými jsem byla dohodnutá, že budeme spát vedle sebe, a společně jsme se rozeběhly do haly,

kde jsme vzaly pár žíněnek a rozestlaly na ně naše spacáky. Potom jsme spokojeně usedly ke hrám, které nás zabavily až do doby, kdy jsme ve třídě byli všichni. Když se blížilo k půl šesté (domluvený termín na stezku odvahy), všichni se na povel paní učitelky zvedli a převlékli se do věcí, které jsme měli připravené na tmavou a blátivou cestu. Nikdo nevěděl, jak moc strašidelné to bude, takže si pro jistotu každý přibalil baterku. Šli jsme okolo hřiště a hřbitova a došli jsme na začátek naší cesty. Jelikož byla opravdu obrovská tma, každý vytasil baterku a všichni po všech svítili. :D Když se dospělí rozdělili a byli na svých místech, dala paní učitelka rozkaz, aby se první dvojice vydala na cestu. První dvojicí byla Nikola Novotná a Nikol Valíčková. My jsme čekaly, až rozkaz padne na nás. Já a Bára Nožířová jsme šly jako třetí. Šly jsme a svítily si baterkami. Cestou jsem si nemohla odpustit pár (velice zatemněných :D) videí a poznámek. Cesta pokračovala dobře až do doby, kdy byla rozdvojená. Nevěděly jsme, kudy kam, a tak jsme spolu s Barčou počkaly na další dvojici, kterou byla Monča Žapková a Áďa Nosková. S nimi jsme pokračovaly až do konce. Byla strašlivě velká tma a sotva jsme se viděly navzájem. Přesto jsme pokračovaly dál. Hned po několika ušlapaných metrech jsme se zalekly prvního hlasu, který nás oslovil. Poslechly jsme si ho a vydaly se dál. Po té dlouhé cestě plné strašidelných hlasů jsme konečně dorazily do cíle, kde nás čekaly předcházející dvojice a úkol. Měly jsme si utrhnout jakoukoliv hřbitovní kytku a název si buďto vymyslet, nebo udat reálný. My jsme bílou květinu (doteď nevím, co to bylo :D) pojmenovali fialka :D Tedy, Bára ji pojmenovala. :D Když dorazila poslední dvojice, představila nám paní učitelka všechny, co nás strašili. Pak jsme vyrazili do školy, kde se hned po návratu udělal neskutečný nepořádek. Naše boty, které šlapaly všude možně po tom blátivě zahaleném lese, zanechaly v šatně spoustu blátivých stop. Ve třídě se nás paní učitelka zeptala, jestli by někdo nešel paní uklizečce pomoct. Neměla jsem to srdce to odmítnou: D, a tak jsme se spolu s Barčou, Kubou Kalinou a Matějem Svobodou vydali pro košťata s hadrem a začali jsme vytírat :D Pustila jsem k tomu hudbu, takže nám šla práce dobře od ruky. Byla to strašná švanda a jsem ráda, že jsme tam šli! ☺ Hned jak jsme se vrátili do třídy, zjistili jsme, že už byla objednána předem domluvená pizza. Všichni měli radost. Dovážka trvala hodinu a půl a my čas zabili hrou Aktivity. Na návštěvu k nám přišla i paní učitelka Němečková. ☺ Když zazvonil telefon a my zjistili, že pizza je už dole, všichni jsme se ze schodů vrhli ven, kde jsme každý uchopil asi tři krabice pizzy a utíkali jsme zpět nahoru. Bylo asi 21:30. Všichni jsme se nahoře labužnicky pustili do pizzy a večer jsme si užili. Někteří se poté zachumlali do svých spacáků, někteří se šli koukat na film a někteří (i já:D) jsme šli hrát jistě vám známou hru, flašku. Hrálo nás plno. Já, Baruš, Áďa, Monča, Nikola, Nikol, Kája Š., Kuba a další.☺ Zakončením večera byla bouřlivá diskotéka spolu s tancováním na stolech. :D Pak jsme se odebrali (asi po 22:45) do spacáků a unavení jsme pokojně usnuli. :D Další den jsme měli budíček v 7:00. Všichni měli narážky na brzké vstávání. Každý se převlékl a nechyběla ani ranní hygiena. Po půlhodince se ve škole začalo dělat plno (přeci jen byl pátek, ne všichni měli volno jako my :D). Dojedli jsme, dopili a vydali se na krásnou procházku směrem na Trní. Cestou zpět jsme se fotili na balících slámy. Když jsme přišli, celí znavení jsme si sedli a spolu s paní učitelkou jsme hráli zábavné hry. Stejně tak jako předchozí, i tento den jsme si moc užili. Doufám, že to nebyl náš poslední večer, který jsme strávili spolu jako třída spaním ve škole. ☺ *Jana Hovorková, 8. tř.*

✵ Děkujeme! ✵

Děkujeme všem, kteří přispěli na VÁNOČNÍ SBÍRKU na dárky dětem do Dětského domova v Mladé Boleslavi. Sbírku letos pořádala třída 6. B, která si zaslouží velikou pochvalu. Ve škole a během vánoční výstavy se letos vybral rekordní počet peněz: 6767,- Kč.

Rozhovor

s paní učitelkou
Mirkou Němečkovou

Paní učitlka působí na naší škole už druhým rokem.
Učí matematiku, tělesnou výchovu a angličtinu.

Paní učitelko, kde jste učila, než jste přišla do Dolního Bousova?
Předtím, než jsem nastoupila do školy v Bousově, tak jsem rok učila na jedné městské škole v Jaroměři. Byla asi o polovinu větší než ta naše. Měla jsem dokonce i svoji třídu („svoje osmáky“), od kterých se mi velmi těžko odcházelo, když jsem odcestovala do zahraničí.

Jak se vám líbí na naší škole?
V Bousově se mi samozřejmě moc líbí. (Ani nemohu odpovědět nic jiného, když si časopis koupí i paní ředitelka ☺.) Opravdu jsem tu spokojená a učí se mi tu velmi dobře.

Kde jste studovala?
Studovala jsem na univerzitě v Liberci na Pedagogické fakultě matematiku a tělesnou výchovu.

Minulý rok jste začala vést kroužek florbalu. Jak se vám zatím daří?
K florbalu a obecně ke sportu mám velmi kladný vztah už odmalička. Vedení kroužku při škole mě moc baví, ale občas mě to s holkama stojí i trochu nervů ☺. Dokonce hrajeme soutěž 3+1, jezdíme na turnaje a zatím se nám daří střídavě oblačno. Holky na sobě ale hodně pracují a zlepšují se zápas od zápasu. Věřím, že v příštím roce už dosáhneme lepších výsledků. (Možná porazíme Tatran nebo Herbadent. ☺)

Jaké máte koníčky?
Největším koníčkem je asi sport. V zimě ráda lyžuji a bruslím. V létě je to pak kolo, kolečkové brusle a plavání. Nezanedbávám však ani kulturu. Občas zajdu do divadla nebo do kina. Ale velký čtenář ze mě asi nikdy nebude ☺.

Z jakého dárku jste měla největší radost?
Z oranžových digitálních hodinek, které jsem dostala v 1. třídě. Moc jsem si je přála a Ježíšek mi je přinesl.

Čím jste chtěla být, když jste byla malá?
Automechanikem. ☺ Ale rodiče mi to zatrhli.

Jaký byl Váš nejoblíbenější předmět ve škole?
Asi neuvěříte, ale byla to matematika, tělocvik a zeměpis.

Jakého zpěváka/zpěvačku a herce/herečku máte nejraději?
Konkrétní jména asi dohromady nedám. Ale v hudbě mám ráda SKA a ve filmu dávám přednost sci-fi.

ptaly se Anita Bonková, Gábina Víchová

Pro zasmání

- Co přináší vánoční stromeček lidem?
  V paneláku - hlavně pocit uvolněnosti a svobody - ale až v okamžiku, kdy jej vyhazujeme ven.

- Jenda píše Ježíškovi: "Milý Ježíšku, mam malé kapesné a proto mi prosim přines pod stromeček bubínek, trumpetu a pistoli na vodu. Dědeček mi dá peníze abych nebubnoval, starší sestra mi dá peníze abych netroubil, a brácha mi dá peníze, abych po něm nestříkal vodou

- Jdou dvě blondýnky do lesa pro Vánoční stromek. Po dvou hodinách se ptá jedna druhý: "Tak co, máš něco?" "Ne nemám" odpoví druhá "a co ty?" "Já taky ne, tak víš co vememe nějakej bez ozdob!"

- Strýčku víš jaký vlak má největší zpoždění? Nevim. Ten, co jsi mi slíbil loni k Vánocům.

- Malý Filípek volá na maminku: "Mamí, mamí, stromeček hoří." Maminka říká Filípkovi: "Filípku, říká se svítí a né hoří." A za chvíli volá Filípek zase: "Mamí, mamí, záclona už také svítí..."

- IKEA - Umělý vánoční stromek - příbalový leták: Tyčka - 1 ks Větve - 46 ks Jehličí - 13 543 kusů Montážní lepidlo - 3 litry

- Pan Kalianko vybírá dárek k Vánocům: "Máte něco levného, užitečného a hezkého?" "Třeba tady kapesníčky - pro koho to máte?" - "Pro manželku." - "To bude překvapená." - "To určitě, ona myslí, že dostane pod stromeček kožich!"

A něco pro rodiče:

"Miláčku, chtěla bych pod stromeček miminko." - "Ty ses zbláznila, vždyt mu napadá do očí jehličí!"

"Mami, tak Ježíšek skutečně existuje!" sděluje mamince Pepíček. "Jak to?" - "Vedle se přistěhoval pan Kalianko a táta, když to viděl, spínal ruce a volal: Ježíši Kriste, cos nám to sem poslal za prezent!"

Ráno na Nový rok se muž probudí a při pohledu do zrcadla si povídá: Je vidět, že začal rok Králíka: červené uši, napuchlé velké oči, zarostlá chlupatá tvář!

Milý Ježíšku. Prosím o nějaký dárek, ale maminka mi zakázala sladké. Nemohl bys mi poslat aspoň jednu bedýnku polosuchého? Pepíček, 9 let.

Členové redakce časopisu Školák přejí vám všem ty nejkrásnější a nejpohodovější Vánoce a do nového roku hodně zdraví, štěstí, lásky a pohody.

Na vydání se podíleli: Mgr. I. Mendlíková, členové redakce Školáka
Ilustrace: žáci 1. – 9. ročníku ZŠ
Cena: 10,- Kč
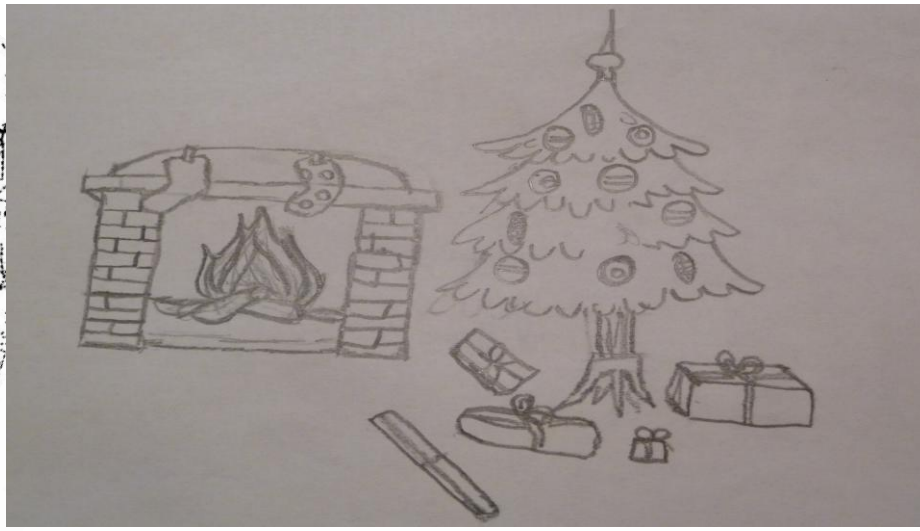
Tři vánoční
stromky